

- Coperta IV: *Iisus*, sculptură de Raphael Casciani, 1896 (Colecția Muzeului Memorial B. P. Hasdeu, Cămpina)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
HASDEU, BOGDAN PETRICEICU
Arhiva spiritistă / Bogdan Petriceicu Hasdeu ; transcrierea, trad.
textelor și note de Jenica Tabacu. - București : Saeculum I.O., 2020
5 vol.
ISBN 978-973-642-448-9
Vol. 2. : (28.02.1893 - 13.11.1894). - 2020. - ISBN 978-973-642-450-2
I. Tabacu, Jenica (trad. ; note)
133,9

Editura SAECULUM I.O.
ISBN 978-973-642-448-9
ISBN 978-973-642-450-2

© Toate drepturile sunt rezervate Editurii SAECULUM I.O.

Bogdan Petriceicu Hasdeu

ARHIVA SPIRITISTĂ

Vol. II

(28.02.1893 – 13.11.1894)

**Transcrierea, traducerea textelor
și note de**

JENICA TABĂCU



Editura SAECULUM I.O.
București 2020



28 februarie] [18]93

Nevasta, eu, Serbulescu, Vermont, Petricu.

Răspuns [transmis la spiritul Iuliei]:

Mon cher et très aimé père, je suis qui venant à présent pour quelques moments seulement, et cela pour contribuer plus tôt à la réussite de la séance future que vous vous souvenez; avant de commencer, mon cher, quelques instructions pour dimanche. L'appareil doit être situé en face du médium et comme il pourra être plus proche (pour cela la table ne doit pas être changée). Vous ferez la croix. Mr. Petrico viendra, aussi, pour me faire plaisir; il doit être assis, pour avoir mis confortement l'appareil, sur le canapé. Il devra vouloir la réussite de la photographie et sa volonté sera continuellement forte; qu'il tâche de l'avoir. Vous autres ne pensez pas à cette chose. Vous devez obéir aux impressions qui vous heurteront (?). Et, pour fermer l'appareil, il sera pour vous un petit frappement ou un signe quelconque. Alors Mr. Petrico viendra et il sera guidé à cela mettant les mains sur l'appareil, et quand tout sera terminé, il fermera vite, bien compris avant de sentir (l'appareil) la lumière. À présent, plutôt pour un peu d'exercice. Mais, mon cher, je peux assurer la réussite pour la séance future. Donc, condition principale: l'appareil en face du médium et très approché. Autres choses... nous les croyons inutiles. Pour mercredi: que mrs ceux de la table veuillent que la table se meuve, contraire de la gravitation. Ceux d'environ: que la table ne change point la place. Les yeux, comme je l'ai dit une autre fois. Le cahier toujours à vous. Je commence, mon cher, à vous compléter le sujet sur lequel j'entrepris la séance passée. Vous avez vu la manière dont un esprit se fait maître des organes d'un médium et cela fut plutôt une manière générale parce que chaque esprit agit à son gré et selon son habitude de communiquer. Donc, par notre matière rayonnante nous nous mettons, d'abord, en continuité avec le périsprit, et puis, s'il est intéressant (pour une question rangée aux ordres de celles dont un médium n'a aucune idée) par le milieu du périsprit qui est la partie la moins dense, c'est-à-dire la plus préférable pour nous. Nous descendons dans son cerveau et ici- et ici il est facile de comprendre, nous impressionons les centres par qui nous voulons ressentir la présence, pour un médium auditif un centre, pour un voyant autre, pour écrire etc. Cela est très bien compris; mais toujours était assis dans la partie déjà dévoilée pour vous où l'esprit est moins en contact avec la vie matérielle. Et d'ici nous agissons par le labyrinthe des communi-

cations qui existe entre les cellules (voie inférieure des communications) avec les cellules ou centre par qui nous nous manifestons. Beaucoup de conditions funestes à une communication résultent de la pureté du périsprit, qui ne s'épure pas facilement par la voie rayonnante, et donc la possibilité de nous mettre en contact avec le périsprit est à demi. Je vous parle du périsprit qui n'étant pas dans des circonstances appropriées, nous fait obstacle pour communiquer comme nous désirons. Ces conditions, mes chers, tiennent au milieu ambiant en partie, et d'autres fois à la constitution de sa structure. Le périsprit (faisons une petite digression ici) étant constitué de la matière primordiale, ne peut se détruire. L'esprit parti des entraves du corps et pour quelques temps encore habillé par lui, et cela peut très bien durer longtemps, mais le périsprit avec la forme qu'il a eu pendant la vie du corps reste inextricable et constitue un cadavre. Et combien de cadavres de ce genre il y a, mon cher! L'esprit hors de lui peut, selon les paroles de St. Paul (toi ex), l'esprit peut se réjouir de mille façons autres que nous ne pouvons pas. La jointure de ces 3 éléments – esprit, périsprit et matière – est comme il serait une combinaison de trois corps faite dans un laboratoire, de ces trois corps l'un étant l'oxygène et par une opération inverse à la combinaison l'oxygène sortant, il a toujours ses propriétés et pour rendre ce que je veux dire mieux compris encore, cherchons une autre comparaison. À savoir, parce qu'ici il y a un appareil de photographie monté, voilà comment vous devez comprendre l'alliance de ces 3 éléments: l'esprit est la lumière, sans elle aucune impression ne pourra attaquer la plaque (de l'appareil), sans esprit aucune manifestation ne peut s'émettre; l'objet illuminé qui transmet les rayons est le périsprit; sans la liaison par le périsprit il n'est pas possible pour vos sens aucune manifestation intelligente de la liaison d'entre l'esprit et le corps et la plaque c'est le corps matériel, sans elle il n'y a pas de vie manifeste pour vos organes, il n'y a pas figure que sur elle et cette figure faite est le résultat de ces 3 éléments et donc cette vie appréciable directement par vos organes est le résultat de cette alliance. Mon cher, je communique de loin, et il est possible, parce que je dois être aussi en d'autres endroits. Un peu d'obscurité mais tâchez de vous rendre maîtres d'elle. Pour dimanche, donc, mon cher Papaliga, je pars et je lui suggère l'idée que dans 3 moments il doit se réveiller. Je vous embrasse mille et mille fois toi et toi, mon très cher Papaliga et ma très chère maman. Lili.

[Scumpul și mult iubitul meu tată, sunt eu venind acum pentru câteva clipe doar, și aceasta pentru a contribui mai degrabă la reușita

viitoareii ședințe despre care vă amintiți; înainte de a începe, dragul meu, câteva instrucțiuni pentru duminică.

Aparatul trebuie amplasat în fața mediumului și, cum el va putea să fie mai aproape (pentru aceasta masa nu trebuie să fie schimbată), veți face crucea, și dl. Petricu va veni pentru a-mi face plăcere; el trebuie să fie așezat, pentru a pune confortabil aparatul, pe canapea. Va trebui să vrea reușita fotografiei și voința sa va fi continuu puternică; să încerce să o aibă. Voi ceilalți nu vă gândiți la acest lucru. Trebuie să ascultați de impresiile care vă vor lovi (?) Și, pentru a închide aparatul, va fi pentru voi un mic ciocănit sau un semn oarecare. Atunci dl. Petricu va veni și va fi îndrumat la aceasta punând mâinile pe aparat. Și când totul va fi terminat, va închide repede, bineînțeles înainte de a simți (aparatură) lumina. Acum, mai degrabă pentru un pic de exercițiu. Dar, scumpul meu, eu pot asigura reușita pentru ședința viitoare. Deci, condiție principală: aparatul în fața mediumului și foarte aproape. Alte lucruri... le credem inutile. Pentru miercuri: d-nii cei de la masă să vrea ca masa să se miște, contrar gravitației. Cei de alături: ca masa să nu-și schimbe deloc locul. Ochii – cum am spus altădată. Caietul totdeauna la voi.

Încep, dragul meu, să vă completez subiectul de care m-am ocupat ședința trecută. Ați văzut maniera în care un spirit se face stăpânul organelor unui medium și aceasta a fost mai degrabă o manieră generală pentru că fiecare spirit acționează după voința sa și în funcție de obișnuința sa de a comunica. Deci, prin materia noastră radiantă ne punem mai întâi în continuitate cu perispiritul, și apoi, dacă este interesant (pentru o întrebare venită la ordinele celor despre care mediumul nu are nici o idee), prin mijlocirea perispiritului, care este partea cea mai puțin densă, adică cea mai preferabilă pentru noi, noi coborâm în creierul său și aici – și aici este ușor de înțeles – noi impresionăm centrul prin care vrem să resimțim prezența, pentru un medium auditiv un centru, pentru un văzător altul, pentru a scrie etc. Aceasta este foarte bine înțeles; dar totdeauna era așezat în partea deja dezvoltată pentru voi, unde spiritul este mai puțin în contact cu viața materială. Și de aici noi acționăm prin labirintul comunicărilor care există între celule (calea inferioară a comunicărilor) cu celulele sau centrul prin care ne manifestăm. Multe condiții funeste unei comunicări rezultă din puritatea perispiritului, care nu se epurează ușor pe cale radiantă, și, deci, posibilitatea de a ne pune în contact cu perispiritul este pe jumătate. Vă vorbesc despre perispirit care, nefiind în condiții proprii, ne împiedică să comunicăm cum dorim. Aceste condiții, dragii mei, țin de mediul ambiant în parte, și pe de-o parte de

constituția structurii sale. Perispiritul (facem o mică digresiune aici) fiind constituit din materia primordială, nu poate să se distrugă. Spiritul [a] plecat din chingile corpului și, pentru câțva timp, încă îmbrăcat de el, și aceasta poate foarte bine să dureze mult timp, dar perispiritul cu forma pe care a avut-o în timpul vieții rămâne inextricabil și constituie un cadavru. Și câte cadavre de acest gen există, scumpul meu! Spiritul în afara lui poate, conform cuvintelor Sf. Paul (tu ex.), spiritul poate să se bucure în alte o mie de moduri decât o putem face noi. Articularea celor trei elemente – spirit, perispirit și materie, este cum ar fi o combinație a trei corpuri făcută într-un laborator, din aceste corpuri unul fiind oxigenul și, printr-o operație inversă combinării, oxigenul ieșind, el își are totdeauna proprietățile. Și, pentru a face mai bine înțeles ceea ce vreau să spun încă, să căutăm o altă comparație. De știut, pentru că aici se află un aparat de fotografiat montat, iată cum trebuie să înțelegeți alianța celor trei elemente: spiritul este lumina, fără ea nici o impresie nu va putea să atace placa (aparaturii), fără spirit nici o manifestare nu poate să aibă loc; obiectul luminat, care transmite raze este perispiritul; fără legătura prin perispirit nu este posibilă pentru simțurile voastre nici o manifestare inteligentă a legăturii dintre spirit și corp și placa este corpul material, fără ea nu este viață evidentă pentru organele voastre, nu există figură decât pe ea și această figură făcută este rezultatul celor 3 elemente și, deci, această viață apreciabilă direct prin organele voastre este rezultatul acestei alianțe. Scumpul meu, comunic de departe, și este posibil, deoarece trebuie să fiu și în alte locuri. Puțin întuneric [să fie], dar încercați să îl stăpâniți. Pentru duminică, deci, dragul meu Papaliga, plec și îi sugerez ideea că în trei minute trebuie să se trezească. Vă îmbrățișez de o mie și o mie de ori pe tine și pe tine scumpul meu Papaliga și pe scumpa mea mamă. Lili.]

Nota lui Hasdeu la fila 122:

Comment un esprit se fait maître du médium et comment il communique ce qu'il veut par un intermédiaire. [Cum se face un spirit stăpânul mediumului și cum comunică el ceea ce vrea printr-un intermediar.]

Le périsprit ne peut se détruire. [Perispiritul nu poate să se distrugă].

Mr. Hasdeu ex Saint Paul. [Dl. Hasdeu ex Sfântul Paul].

Union de l'esprit + périsprit + corps. Deux comparaisons explicatives. [Unirea spiritului + perispirit + corp. Două comparații explicative.]

(Arh. Muz. Mem. „B.P. Hasdeu“, Câmpina, inv. nr. 924771, c. 228, 122 f.)

231

3 martie? 1893

[Text în limba rusă, tradus de Hasdeu.]

Întrebare:

Prea scumpul meu tată, d[umnea]ta știi ce mi-ai scris și ce i-am răspuns eu. De la Kiriac nu vine răspuns. Ce trebuie să fac?

Răspuns [transmis de spiritul lui Alexandru]:

Da, desigur, dar eu nu sunt de această părere, fiindcă îmi vine să cred că se poate face altfel. Te rog să aștepti până joi, când am să răspund...Acum nu pot. Însă pentru ce nu pot, tot nu trebuie să se știe, fiindcă nu vreau să bat apa-n piuă (să vorbesc degeaba). Așteaptă, Bogdane, până joi. Al tău, Alexandru.

(Arh. Muz. Mem. „B.P. Hasdeu“, Câmpina, inv. nr. 924772, c. 229, 8 f.)

232

7 martie [18]93

Duminica, întuneric absolut ca în toate duminicile.

Eu, nevasta, Serbulescu, Vermont, Petricu.

Răspuns [transmis de spiritul Iuliei]:

Mon très cher papa, nous voilà réunis, enfin, depuis 4 semaines en attendant la séance solennelle. Puisque il vous a été promis la présence de ton et encore notre cher Goethe, je peux seulement te dire sur cela qu'il est tout à fait impossible. Cela est réservé pour une autre fois. Tu sais l'origine et le but des séances de l'espèce que nous nous appelons solennelles et encore de celles qui sont une application de notre cours. Sais-tu, mon très cher Papaliga, que alors quand tu auras besoin, c'est-à-dire quand nous te le dirons d'écrire concernant notre cours sur la médiumité, il sera nécessaire, car la nécessité est ressentie plutôt entre nous de ce monde, d'avoir, outre moi comme inspiratrice, aussi un autre qui fut jadis un grand législateur; cela te procurera comme je le crois bien un grand plaisir. N'est-ce pas ... mon cher? Nous verrons alors, et le temps venu nous prescrirons les règles, que tu dois suivre, mon père. Cela fut pour commencer, et comme je vous engage de vous assurer sur les véritables communications, concer-

nant les médiums, pour être sûrs quand il sera besoin d'une évidence parfaite, nous donnerons des preuves hors de la possibilité intellectuelle du médium, comme celle de la séance d'aujourd'hui il y a 4 semaines, et encore qui va être répété ce soir, mais ce soir parlant seulement des questions que vous les avez discutées ou parlées avant la communication, cela exclue toute préparation de la part du médium. Croyez mon cher, que si je dis ces choses, il y a un motif bien puissant, et puis nous commencerons un peu de mon cours, la séance étant comme je l'ai dit plutôt une application (excuser ces feuilles) qu'une continuation du cours. Je commence la preuve. Il ne fut pas l'inspiration de lui, ton médium, que les portraits soient mis sur la table sur laquelle il écrit, c'est monsieur Vermont ici. Tu as parlé, aussi, disant à ma mère que vendredi j'étais à Paris. Très bien dit mon cher Papaliga, et je me suis bien amusée. Entre autres esprits fut un d'un Américain qui, parce qu'il avait dit étant en exil terrestre qu'après la mort (langage terrestre) il sera pour lui d'être en Paradis quand il sera à Paris. Eh bien! Il me l'a raconté vendredi en disant encore qu'il ne peut à présent, ni même vouloir s'éloigner d'ici, comme punition, voilà encore une manière du code penal de chez nous ici, parce qu'il a eu une vraie croyance en disant ces mots. Ça, c'est très bien que vous tenez bien nos indications, cher papa. Quant aux séances de mercredi, nous verrons peut-être...sur la contrariété des idées, nous aurons à prendre une autre route, mais cela sera pour autre fois. Je ne suis point fâchée, comme tu me l'as demandé la séance passée, sur cette petite négligence, non, mon cher. Il fut nécessaire que mr. Petrico soit près de l'appareil et encore d'être près du médium, parce que lui, ayant la volonté (donnée pour cette séance et dans cette question) il a été même nécessaire pour le médium, donc, voilà pourquoi il ne devait pas être sur le canapé, et donc voilà mr. Istrati, qui pouvant venir, n'est pas venu. Voilà des questions, mes chers, discutées par vous ce soir même. Je suis en état de garantir pleinement que je le possède tout à fait. Je commence à présent, même quelques choses de mon cours. Il vous a été promis de faire une petite application sur le périsprit non perçu... photographié. Vous verrez sur la plaque des nuages lumineux et même sur la première a été bien faite encore une ligne horizontale, des nuages avec des points plus denses en lumière qu'eux. Peut-être qu'aussi Mr. Petrico les a vus. Qu'il aie plus de volonté et alors cela lui suffira de réussir toujours quand il veut photographier dans des conditions spirites. Pour lui a été laissée une lettre cachetée avec des indications concernant cette séance. Nous lui avons ordonné (c'était une véritable suggestion) qu'alors quand il (l'esprit propre)

devra partir, il doit partir, il doit partir voulant fortement que son périsprit s'épure par la voie rayonnante de tout ce qui lui est impropre, et voilà des nuages de matière rayonnante, mais sans vous impressionner comme des rayons véritables, avec des points plus denses, foyers centrales d'évocation. Je prends un cas bien connu. C'est tout autre question. Quand un homme coupe, par exemple, avec un couteau un doigt ou une autre partie du corps, son périsprit se coupe-t-il aussi? Non, en nul cas, mais par la volonté de l'esprit propre il peut se détacher du corps, de son corps formé par le périsprit, et tomber avec la forme même de la partie du corps coupée. La volonté de l'esprit, de l'esprit propre, n'est en ce cas qu'une volonté sentie intérieurement par lui et sans se pouvoir manifester par les organes matériels. Son périsprit reste alors complètement, mais non le doigt, et celui qui construira un périsprit pour lui prenant ce périsprit comme modèle il sera né sans un doigt. Il y a même par vos savants quelques cas observés, mais autrement interprétés. Le doigt (du périsprit) tombe pouvant être pris par un esprit par faute et, tombant encore une fois dans un périsprit par lequel il veut s'incorporer de nouveau, il aura alors 6 doigts. La polydactylité fut connue dans beaucoup de familles. Q. Horatius fut de cette espèce. Un de vos grands naturalistes allemands, Blumenbach, cite bien des cas autres que ceux que vous ai donnés. Je vous embrasse mille et mille fois ainsi que ma très chère maman, Lili.

[Prea scumpul meu tată, iată-ne reuniți, în sfârșit, de patru săptămâni așteptând ședința solemnă. Pentru că vi s-a promis prezența dragului tău și al nostru Goethe, pot doar să-ți spun despre aceasta că este deocamdată imposibil. Este rezervat pentru altă dată. Știi originea și scopul acestui tip de ședințe pe care noi le numim solemne și ale celor care sunt o aplicație la cursul nostru. Știi, scumpul meu Papaliga, că atunci când vei avea nevoie, adică atunci când îți vom spune să scrii în legătură cu cursul nostru despre mediumitate, va fi necesar, căci necesitatea este resimțită mai degrabă între noi din această lume, să ai, în afară de mine, ca inspiratoare, și pe un altul, care a fost odinioară un mare legislator; aceasta îți va procura, cum cred bine, o mare plăcere. Nu-i așa... scumpul meu? Vom vedea atunci și, la timpul potrivit, vom prescrie regulile pe care trebuie să le urmezi, tată. Aceasta a fost pentru a începe, și cum vă angajează să vă asigurați despre adevăratele comunicări, în ce privește mediumii, pentru a fi siguri, când va fi nevoie de o evidență perfectă, vom da dovezile în afara posibilității intelectuale a mediumului, cum este cea din ședința de acum patru săptămâni, și care va fi repetată în această seară, Dar în această

scară, vorbind doar despre chestiuni pe care le-ați discutat sau vorbit înainte de comunicare, aceasta exclude orice pregătire din partea mediumului. Credeți, scumpul meu, că dacă spun aceste lucruri, există un motiv foarte puternic, și apoi vom începe puțin din cursul meu, ședința fiind, cum am spus, mai degrabă o aplicație (scuzați aceste foi) decât o continuare a cursului. Încep dovada. Nu a fost inspirația de la el, [de la] mediumul tău, ca portretele să fie puse pe masa pe care a scris, este domnul Vermont aici. Ai vorbit, de asemenea, spunând mamei că vineri eram la Paris. Foarte bine [ai] spus, dragul meu Papaliga, și m-am amuzat mult. Între alte spirite, a fost unul al unui american care, pentru că spunea că nu se află în exil terestru decât după moarte (limbaj terestru) va însemna pentru el să se găsească în Paradis când va fi la Paris. Ei, bine! Mi-a povestit vineri încă spunând că nu poate acum chiar să vrea să se depărteze de aici, ca pedeapsă, iată încă o modalitate de cod penal de la noi de aici, pentru că el a avut o adevărată credință spunând aceste cuvinte. Aceasta este foarte bine că respectați indicațiile noastre, scumpe tată. Cât despre ședințele de miercuri, vom vedea poate... despre contrarietatea ideilor, o vom lua pe alt drum, dar aceasta va fi pentru altă dată. Nu sunt deloc supărată, cum m-ai întrebat [în] ședința trecută despre această mică neglijență, nu, scumpul meu. A fost necesar ca dl. Petricu să fie aproape de aparat și încă să fie aproape de medium, pentru că el, având voința (dată pentru această ședință și în această chestiune) a fost chiar necesar pentru medium. Deci, iată de ce nu trebuia să fie pe canapea, și, deci, iată dl. Istrati, care putând să vină, nu a venit. Iată chestiunile, dragii mei, discutate de voi chiar în această seară. Sunt în stare să garantez din plin că îl posed în totalitate. Încep acum, chiar câteva lucruri din *cursul meu*. V-a fost promis să faceți o mică aplicație asupra perispiritului neperceput, fotografiat. Veți vedea pe placă nori luminoși și chiar despre prima - a fost bine făcută - încă o linie orizontală, nori cu niște puncte luminoase mai dense în lumină decât ei. Poate că și dl. Petricu i-a văzut. Să aibă mai multă voință și atunci aceasta îi va fi suficient să reușească mereu când vrea să fotografieze în condiții spiritiste. Pentru el a fost lăsată o scrisoare pecetluită cu indicațiile privind această ședință. Noi i-am ordonat (era o adevărată sugestie) ca atunci când el (spiritul propriu) va trebui să plece, trebuie să plece, trebuie să plece vrând puternic ca perispiritul să se epureze pe cale radiantă de tot ceea ce îi este impropriu, și iată niște nori de materie radiantă, dar fără a vă impresiona ca niște raze veritabile, cu niște puncte mai dense, locuri centrale de evocare. Iau un caz foarte cunoscut.

Este o cu totul altă chestiune. Când un om taie, de exemplu, cu un cuțit un deget sau o altă parte a corpului, perispiritul său se taie și el? Nu, în nici un caz, dar prin voința spiritului propriu el poate să se detașeze de corp, de corpul său format din perispirit, și să cadă cu chiar forma părții tăiate a corpului. Voința spiritului, a spiritului propriu, nu este în acest caz decât o voință simțită interior de el și fără a se putea manifesta prin organele materiale. Perispiritul său rămâne atunci complet, dar nu degetul, și acela care va construi un perispirit pentru el luând acest perispirit ca model va fi născut fără un deget. Există câteva cazuri observate chiar de savanții voștri, dar altfel interpretate. Degetul (perispiritului) cade putând fi luat de către un spirit din greșală și căzând încă o dată într-un perispirit prin care vrea să se încorporeze din nou, el va avea atunci 6 degete. Polidactilita a fost cunoscută în multe familii. Q. Horațiu a fost din această specie. Unul dintre marii voștri naturaliști germani, Blumenbach, citează mai multe alte cazuri decât cele pe care vi le-am dat. Te îmbrățișez de o mie și o mie de ori cât și pe prea scumpa mea mamă, Lili.]

Răspuns [transmis de spiritul lui Nicolae]:

Mon cher frère, les feuilles doivent être lues comme à la séance solennelle précédente jusqu'à la page 79 et puis de cette page inversement 10-8-6-4, et alors vous verrez très bien le sens. Les feuilles (parce que tu as dit que tu ne comprends pas comme elles sont écrites) sachez qu'elles sont écrites une suivant l'autre comme elles sont numérotées, car autrement quelle serait la preuve que nous voulons te donner pour faire paraître la possession que nous avons du médium? Ainsi écrites, s'agissait des questions discutées quelques moments avant de commencer la correspondance pour effacer toute préparation d'avance. Corrigez, mon cher frère, au lieu „images“ - „nuages“. La partie de la correspondance que vous avez mis sur mr. Petricu il n'est pas ainsi. Il s'agit de lui, le médium. Mr. Petricu n'est pas une expression négative, au contraire très sympathique et cela nous suffit. Les feuilles que vous ne trouvez pas ne furent pas numérotées. Lisez plus attentivement et tout sera compris, et encore toi, tu dois savoir que notre Admirable fait plusieurs choses en même temps et le médium trop employé pendant cette semaine!! choses qui excusent beaucoup la communication pas trop claire comme exposition. Je t'embrasse. À propos. Sais-tu que je n'ai [pas] pu venir avant, c'est-à-dire pendant la séance jusqu'à présent, et donc Elle, qui à présent est très loin, fut seule avec vous. Je t'embrasse mille et mille fois.